

תלמודו בידו

דף לב עמוד ב

א | מנין שכל טבילה צריכה שני קידושים של ידים ורגלים ?

ב | לרבי, מנין ש"ורחץ את בשרו במים" היינו קידוש ידים ורגלים ולא טבילה ?

ג | לרבי, האם מקדש ידיו ורגליו קודם הפשיטה והלבישה או אחריהם ?

ד | מי שוחט את קרבן התמיד של שחר ?

א | רבי: "ופשט את בגדי הכד אשר לבש, ורחץ את בשרו במים, ולבש את בגדיו". נאמר "ורחץ" בין פשיטה ללבישה, ללמד שמקדש הן כשפושט בגדיו והן כשלובשם.

ר"א בר' שמעון: מקל וחומר, אם טהור הבא לעבוד טעון קידוש אף שאינו טובל, כהן גדול שטובל כשמחליף את בגדיו כל שכן שטעון קידוש. וקידוש על הפשיטה מן הייתור "אשר לבש", שבא להקיש פשיטה ללבישה.

ב | משום שרבי למד חובת טבילה מפסוקים אחרים. (דף לא. אות ה) והטעם שהתורה קוראת לקידוש בלשון טבילה, ללמד שכשם שקידוש ידים ורגלים נעשה במקום קדוש, כך טבילת הכהן הגדול נעשית במקום קדוש.

ג | רב חסדא: פושט, מקדש ידים ורגלים, טובל, מקדש, ולובש בגדים חדשים. רב אחא: פושט, מקדש ידים ורגלים, טובל, לובש בגדים חדשים, ומקדש. שנאמר "בגשתם אל המזבח", שמיד אחר קידוש יהיה ראוי לגשת למזבח.

ד | הכהן הגדול שוחט את רוב שני הסימנים [הקנה והושט], ומיד מקבל את הדם וזורקו. לפי שכל עבודות היום אינן כשרות אלא בכהן גדול. כהן אחר משלים את השחיטה, כדי שכל דם הקרבן יצא בקלות. לא השלים את שחיטת התמיד, הקרבן כשר.